

ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ

ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ НЕФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Гладуш Ірина Анатоліївна

викладач кафедри іноземних мов

Київського національного університету технологій та дизайну

Сучасний етап розвитку суспільства дозволяє отримати комплекс освітніх послуг, що надається за допомогою сучасних інформаційно-комунікаційних технологій без потреби відвідувати лекційні та практичні заняття в університеті. Зростання популярності дистанційної освіти пов'язане зі змінами в законодавстві щодо інклюзивної освіти, епідеміологічними заходами, проблемою енергозбереження тощо. Саме тому, буде актуальним проаналізувати переваги різних форм дистанційного навчання та визначити пріоритетні саме для іншомовної підготовки студентів нефілологічних спеціальностей в закладі вищої освіти. Аналіз джерел показав, що більшість праць вітчизняних та зарубіжних вчених присвячена технічним засобам та інформаційно-комунікативним технологіям, розробленим для функціонування дистанційної освіти. Наша задача – виокремити форми дистанційного навчання, застосування яких сприятиме оптимізації навчального процесу. Аналіз наукових джерел та інтерв'ю – це методи дослідження, що використані в роботі.

Серед дослідників немає єдиної думки з приводу дати започаткування дистанційного навчання. Проте його переваги очевидні: відсутність великих витрат; наявність великої кількості різноманітних матеріалів, які можуть задовольнити кожного студента; хороша взаємодія зі студентами, зокрема студентами-інтровертами, які більш активно працюють через індивідуалізовані

засоби. Виділяють дві форми дистанційного навчання – асинхронне та синхронне навчання.

Синхронне навчання передбачає взаємодію викладача з аудиторією в режимі реального часу, де група людей займається навчанням одночасно. [2]

Синхронне навчання дає можливість студентам ставити питання та отримувати відповіді відразу. Студенти можуть також вільно співпрацювати з іншими студентами. Поширеними прикладами синхронного навчання є вебінари, обмін миттєвими повідомленнями, відеоконференції та віртуальні аудиторії. Сучасним засобом для синхронного навчання є заняття з використанням конференц-платформи Zoom. Сервіс може забезпечувати відеозв'язок з п'ятдесятьма учасниками. Він придатний як для проведення сеансів віддаленого навчання, так і для створення коротких відео.

Асинхронне навчання – це навчання, в якому контакт між викладачем та слухачем здійснюється з певною затримкою в часі.

Асинхронне навчання вимагає від викладача спрямованості на особистісно-орієнтований підхід. Конструктивістська теорія пропонує викладачеві бути не лише дозатором знань, а стати навчальним дизайнером, посередником та експертом методів та форм навчання. [3]

Проведено 60 інтерв'ю зі студентами Київського національного університету технологій та дизайну. Для асинхронного навчання студенти використовували модульне середовище освітнього процесу (МСОП), розроблене на основі платформи moodle. Moodle – це акронім від Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment, який перекладається як модульне об'єктно-орієнтоване динамічне навчальне середовище. МСОП призначене для об'єднання педагогів, адміністраторів та учнів (студентів) в одну надійну, безпечну та інтегровану систему для створення персоналізованого навчального середовища. Однак це не єдиний засіб взаємодії викладача і студента. В якості додаткового ресурсу студентам був наданий доступ до навчальної платформи MyEnglishLab. MyEnglishLab – це система комплексного навчання. Платформа

поєднує традиційну форму навчання з викладачем та навчання он-лайн. Ресурс дає змогу вести моніторинг успішності груп, контролювати самостійну роботу студентів та налаштовувати програму під певні потреби [1]. Синхронна організація освітнього процесу передбачала участь у вебінарах.

Результати інтерв'ю показали, що студенти університету надають перевагу асинхронному навчанню, оскільки воно дає змогу більш ретельно підготуватися до занять. Респонденти зазначають, що для досягнення успіху у виконанні завдань потрібна самодисципліна та зосередженість. Єдиним недоліком асинхронного навчання є певне відчуття ізольованості, що призводить до зменшення мотивації до самостійної роботи. Проте це явище може компенсувати змістовний курс та часткове застосування синхронного навчання.

Таким чином, ми розглянули використання синхронного та асинхронного навчання у ВЗО та проаналізували переваги обох організацій освітнього процесу. Ми дійшли висновку, що пріоритетним для вищого закладу освіти є асинхронне навчання, оскільки в його основі лежить конструктивістська теорія навчання, що надає студенту більшої свободи для освіти, а також більшу відповідальність за власне навчання, ніж за синхронної організації освітнього процесу. Однак для оптимізації навчального процесу слід додавати елементи синхронного навчання.

Список використаних джерел

1. Нові можливості вивчення англійської мови у форматі Blended Learning! [Електронний ресурс] // Dinternal. - Режим доступу: <http://www.dinternal.com.ua>
2. Синхронне навчання. [Електронний ресурс] // Фізмат Вікіпедія - Режим доступу: wiki.fizmat.tnpu.edu.ua
3. McQuiggan C.A. The role of faculty development in on-line teaching's potential to question teaching beliefs and assumptions [Electronic recourse] // Online Journal of Distance Learning Administration. – 2008. Available at: <http://www.westga.edu/~distance/ojdla/fall103/mc>